

A “Es Esmu dzīvības Maize”:

❖ Praviētis, kam bija jānāk. Jāņa 6:1-15.

- Elīza pavairoja miežu maizes, bet neviens nedomāja, ka viņš ir “praviētis, kuram bija jānāk” (2.Ķēn.4:42-44). Kāpēc pūlis pēc Jēzus maizes pavairošanas, Jēzu pielīdzināja Mozus pasludinātajam praviētim (Mesijam)?

(1) Mozus:

- (a) Izveda Izraēlu no Ēģiptes Pashā laikā (2.Moz.12:12-14, 29-32)
- (b) Uzkāpa Sinaja kalnā (2.Moz.34:2)
- (c) Israēlieši tika pakļauti pārbaudījumam (5.Moz.8:2-3)
- (d) Baroja ar mannu, “eņģeļu maizi” (Ps.78:25).(Ps. 78:25)
- (e) Pavēlēja salasīt mannu (2.Moz.16:15-16)
- (f) Vadīja 12 Israēla ciltis (2.Moz. 24:4)
- (g) Pasludināja “pravieša” nākšanu (5.Moz.gr.18:15)

(2) Jēzus:

- (a) Tuvojās Pashā (Jņ. 6:4)
- (b) Uzkāpa kalnā (Jņ.6:3)
- (c) Pārbaudīja Filipu (Jņ.6:5-6)
- (d) Pavairoja maizes (Jņ.6:11)
- (e) Pavēlēja savākt atlikumu (Jņ.6:12)
- (f) Tika savākti divpadsmit grozi (Jņ.6:13)
- (g) Viņi Viņu atzina par “praviēti” (Jņ.6:14)

❖ Maize, kas nāca no Debesīm. Jāņa 6:16-36.

- Pūlis uzskatīja Jēzu par ideālu Vadoni, kas atbrīvos viņus no Romas: Viņš pabaros karaspēku un dziedinās viņu brūces. Jēzus atteicās no kronēšanas par ķēniņu (Jņ.6:14-15).
- Nākamajā dienā, kad Jēzus atkal satikās ar pūli, Viņš runāja ar viņiem skaidri (Jņ.6:22-26). Viņš ne tikai vēlējās apmierināt viņu fiziskās vajadzības. Viņš bija nācis, lai dotu viņiem mūžīgo dzīvību: “Es Esmu dzīvības maize” (Jņ.6:35).
- Ar šo un tamlīdzīgiem izteicieniem Jēzus identificēja sevi ar Dievu, “Es Esmu”, kas runāja ar Mozu aci pret aci (2.Moz.3:13-14):
 - (1) ES ESMU dzīvības Maize (Jāņa 6:35)
 - (2) ES ESMU pasaules Gaisma (Jāņa 8:12)
 - (3) Es ES ESMU Durvis Jāņa (10:7, 9)
 - (4) ES ESMU labais Gans (Jāņa 10:11, 14)
 - (5) Es ES ESMU augšāmcelšanās (Jāņa 11:25)
 - (6) ES ESMU Ceļš (Jāņa 14:6)
 - (7) ES ESMU īstais Vīnakoks (Jāņa 15:1, 5)

B “Es Esmu pasaules Gaisma”:

❖ Apgaismota dzīve. Jāņa 9:1-16

- Vai kļūstam slimi tāpēc, ka esam grēkojuši? Vai mūsu bērni kļūst slimi mūsu grēku dēļ? Šie jautājumi bija mācekļu prātos, kad Jēzus pievērsa viņu uzmanību cilvēkam, kurš bija piedzimis aklis (Jņ.9:1-2).
- Attiecība starp grēku un slimību tika skaidri parādīta, piemēram, paralizētā dziedināšanā pie Betezdas (Jņ.5:14). Tomēr šai slimībai - tāpat kā daudzām citām, kas mūs skar - bija cita izcelsme, tā bija saistīta ar grēku, kas mūs ieskauj, bet nebija saistīta ar kādu personisku vai vecāku grēku.
- Ar darbību, kas atgādina cilvēka radīšanu, Jēzus izgaismoja šī aklā cilvēka dzīvi, dāvājot viņam redzi (Jņ.9:6-7; 1.Moz.2:7). Pēc brīnuma, Jānis stāsta par to, kas notika pēc tam (Jņ.9:8-16).
- Aklais ticēja Jēzum kā sūtītam (Praviētim), bet farizeji Viņu noraidīja, jo Viņš dziedināja sabatā. Bet... “Kā grēcīgs cilvēks var darīt tādas zīmes?” (Jņ.9:16).

❖ Tumsa, izvēle. Jāņa 9:17-34.

- Aklais:
 - (1) Kļūst labāks un ticībā stiprāks (Jņ.9:17, 38)
 - (2) Zina, ka Jēzus ir svēts (Jņ.9:30-31)
 - (3) Zina, ka Jēzus nāca, viņam dot gaismu (Jņ.9:25)

(4) Apliecina savu ticību Jēzum (Jņ.9:32-33)

— Farizeji:

(1) Ir garīgi apjukuši (Jņ.9:16)

(2) Domā, ka Jēzus ir grēcinieks (Jņ.9:24)

(3) Viņi nezina, no kurienes un kāpēc Jēzus nāk (Jņ.9:29)

(4) Atsakās ticēt un izraida “grēcinieku” (Jņ.9:34)

— Pirms brīnuma Jēzus paziņoja: “Kamēr Es Esmu pasaulē, Es Esmu pasaules Gaisma” (Jņ.9:5).

— Jēzus ir Gaisma, kas apgaismo katru cilvēku un vada katru uz pestīšanu (Jņ.1:4, 9; 3:21). Bet

diemžēl ir cilvēki, kas izvēlas dzīvot tumsā un noraida Jēzus piedāvāto glābšanu (Jņ.1:11; 3:19-20).

— Tā tas bija ar farizejiem. Viņu priekšā bija liecība, ka kāds, kas bija dzimis akls, tagad redz (Jņ.9:25, 30, 32). Taču, neskatoties uz visiem pierādījumiem, viņi spītīgi atteicās no Gaismas.

C “Es Esmu augšāmcēlšanās un Dzīvība”:

❖ Lācara augšāmcēlšanās. Jāņa 11:1-44.

— Jāņa 11. pants ir pilns skumju un asaru (1., 14., 19., 21., 31., 32., 35., 38. p.). Taču, tāpat kā aklā gadījumā, Dievs visu ļaunumu vēlējās pārvērst par iespēju, lai tiktu Viņš pagodināts (Jņ.11:4, 15).

— Jairus meitiņa un Naines atraitnes dēls tika augšāmcelti drīz pēc nāves. Taču Lācars jau bija sācis trūdēt. Visi domāja, ka Jēzus nespēs viņu uzmodināt (Jņ.11:24, 37).

— Vai ir kāda atšķirība augšāmcelt cilvēku, kas tikko nomiris un cilvēku, kurš ir miris pirms 5000 gadiem? Jēzum nav nekādas atšķirības. Viņš ir augšāmcēlšanās un Dzīvība! Visi tiks augšāmcelti Viņa spēkā (Jņ.5:28-29).

— Diemžēl daži domāja, ka Jēzum būtu labāk mirt, nekā kādam dot dzīvību (Jņ.11:46-50). Bet citi ticēja, ka kādu dienu viņi tiks augšāmcelti, kopā ar pārējiem ticīgajiem - mūžīgai dzīvei (Jņ.11:45).